

Dudakların

– Afet Kırat · 02 Şubat 2012

Bu nasıl tebessümdür lâv sızar kenarından
Lacivert gecelerde ışığını ay tanır
Âlem perişan olur dağlar yanar nârından
Hissedip ısını güneş günden utanır
Dudakların değil mi şaire ilham veren
Dudakların değil mi dizeye anlam veren

Al gül mü buse sundu göz açınca dünyaya
Aevli çırayla mı renk katıp dağladılar
Kızıl akşamın ufku gıpta etti ziyaya
Gelincikler kiskandı hıçkırıp ağladılar
Dudakların değil mi ömrümü yakıp geçen
Dudakların değil mi gözümde akıp geçen

Dokunsam yavaş yavaş tutuşur parmaklarım
Kadifeden tenine şarap kadehi gibi
İntihar etmek ister önünde dudaklarım
Korkuyorum yanmaktan inan budur sebebi
Dudakların değil mi ezip inleyen rengi
Dudakların değil mi imrendiren ahengi

Afet KIRAT